

(b) En cas de réponse positive à la question 2) a), et dès lors que, ainsi que Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 2(a) in če – kot je presodilo Sodišče v sodbi z dne 29. januarja 2009 v združenih zadevah Hauptzollamt Hamburg-Jonas proti Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegetrieb GmbH & Co. (od C 278/07 do C-280/07) – se zastaralni rok iz člena 3 Uredbe št. 2988/95 uporablja za administrativne ukrepe, kot je zahtevanje vrnitve pomoči, ki je bila neupravičeno izplačana nekemu gospodarskemu subjektu, zaradi nepravilnosti, ki jih je ta storil:

— ali začne zastaralni rok teči na dan izplačila pomoči upravičencu ali na dan, ko je upravičenec izplačano subvencijo uporabil za plačilo ponudnika, pri izbiri katerega ni bilo upoštevano eno ali več pravil v zvezi z oddajo javnih naročil;

— ali je treba šteti, da je bil potek tega roka pretrgan s tem, da je pristojni nacionalni organ upravičencu do subvencije posredoval nadzorno poročilo, v katerem je bilo ugotovljeno neupoštevanje pravil za oddajo javnih naročil in je bilo nacionalnemu organu zato priporočeno, da poskrbi za vračilo izplačanih zneskov;

— ali je treba, ko država članica na podlagi člena 3(3) Uredbe št. 2988/95 uporabi možnost uporabe daljšega zastaralnega roka – zlasti ko se v Franciji uporabi splošni rok, ki je bil v času dejanskega stanja v tem sporu naveden v členu 2262 civilnega zakonika, ki določa, da „vsi zahtevki, stvarnopravni ali obligacijskopravni, zastarajo v 30 letih [...]“ – skladnost takega roka s pravom Skupnosti, zlasti z načelom sorazmernosti, presoјati glede na najdaljše trajanje zastaralnega roka, ki ga določa nacionalni predpis, ki ga nacionalna uprava uporabi kot pravno podlago za zahtevo vračila, ali glede na rok, ki je dejansko uporabljen v posamezni zadevi?

(c) Ob nikalnem odgovoru na vprašanje 2(a), ali finančni interesi Skupnosti nasprotujejo temu, da sodišče za plačilo pomoči, kot je ta v tej zadevi, uporabi nacionalna pravila v zvezi z razveljavitvijo odločb, ki ustvarjajo pravice, v skladu s katerimi lahko organ, razen ob neobstoju, pridobitvi s prevaro ali zahtevi upravičenca, posamično odločbo, ki ustvarja pravice, če je nezakonita, razveljavi le v roku štirih mesecev od sprejetja te odločbe, pri čemer pa lahko posamična upravna odločba, zlasti če se nanaša na plačilo pomoči, vsebuje razvezne pogoje, katerih izpolnitev omogoča zahtevanje vračila zadevne pomoči ne glede na rok, ob tem pa je treba pojasniti, da je Conseil d'État presodilo, da je treba to nacionalno pravilo razlagati tako, da se lahko nanj

upravičenec, ki mu je bila pomoč na podlagi določb Skupnosti neupravičeno dodeljena, sklicuje le, če je v dobri veri?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 2052/88 z dne 24. junija 1988 o nalogah strukturnih skladov in njihovi uspešnosti ter o usklajevanju njihovih aktivnosti med seboj in z aktivnostmi Evropske investicijske banke ter drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL L 185, str. 9).

(²) Uredba Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede koordinacije dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z Evropsko investicijsko banko ter drugimi finančnimi instrumenti (UL L 374, str. 1).

(³) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 28. septembra 2010 – Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) proti Administración del Estado

(Zadeva C-468/10)

(2010/C 346/51)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(f) Direktive 95/46/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ob tem, da ni privolitve zadevne osebe, za dovolitev obdelave njenih osebnih podatkov, ki je potrebna zaradi zakonitega interesa upravljavca podatkov ali tretjih strank, ki jim bodo osebni podatki posredovani, poleg spoštovanja pravic in temeljnih svoboščin te osebe zahteva, da so ti podatki iz javno dostopnih virov?

2. Ali so pogoji za neposredni učinek prej navedenega člena 7(f), ki jih določa sodna praksa Sodišča Evropske unije, izpolnjeni?

(¹) UL L 281, str. 31.